Súd:	Okresný súd Michalovce
Spisová značka:	4T/56/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu:	0020010276
Dátum vydania rozhodnutia:	10. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Stanislav Sojka, PhD.
ECLI:	ECLI:SK:OSMI:2021:0020010276.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce- samosudca JUDr. Stanislav SOJKA, PhD. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10.09.2021 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

Y. S., nar. XX.XX.XXXX v Q., trvale bytom G. XXX, dôchodca,

s a o d s u d z u j e

Podľa § 166 Tr.por. v nadväznosti na rozsudok Okresného súdu Michalovce sp.zn. 4T/56/2020 z 08.10.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 4To/117/2020 z 25.11.2020 a sp.zn.4To/34/2021 z 26.05.2021.

Podľa § 155 ods.2 Tr.zák. s použitím §§ 39 ods.2 písm.c/, 41 ods.1, 36 písm.j,l, 37 písm.h/ Tr.zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 40 (štyridsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm.a/ Tr.zák. zaraďuje obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods.ods.1 Tr.zák. ukladá obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie.
Podľa § 74 ods.1 Tr.zák. ochranné liečenie sa vykoná ústavnou formou.

Podľa § 60 ods. 1 písm.a/ Tr.zák. k trestu prepadnutia veci
- 1 ks sekera

Podľa § 60 ods.5 Tr.zák. vlastníkom prepadnutej veci sa stáva Slovenská republika.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Michalovce podal Okresnému súdu Michalovce obžalobu na obžalovaného Y. S. pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1,2 písm.b/ Tr.zák. a iné na tom skutkovom základe ako je to uvedené v obžalobe.
Okresný súd Michalovce už vo veci rozhodol rozsudkom sp.zn. 4T/56/2020 z 08.10.2020, ktorým uznal obžalovaného vinným zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1,2 písm.b/ Tr.zák. a z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr.zák., za čo mu uložil úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 40 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia,

trest prepadnutia veci, vlastníkom ktorej sa stáva Slovenská republika a zároveň uložil obžalovanému nahradiť poškodenému Dôvera, z.p. a.s. Bratislava škodu vo výške 436,32€.
Krajský súd v Košiciach uznesením sp.zn. 4To/117/2020 z 25.11.2020 zrušil prvostupňový rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a vrátil vec okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.
Okresný súd Michalovce následne rozsudkom tej istej spisovej značky z 29.03.2021 po vykonaní dokazovania uložil obžalovanému trest odňatia slobody v trvaní 60 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, trest prepadnutia veci, vlastníkom ktorej sa stáva Slovenská republika a zároveň uložil obžalovanému nahradiť poškodenému Dôvera, z.p. a.s. Bratislava škodu vo výške 436,32€.
Krajský súd v Košiciach uznesením sp.zn. 4To/117/2020 z 26.05.2021 opätovne zrušil prvostupňový rozsudok a vrátil vec okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.
Na základe rozhodnutia odvolacieho súdu prvostupňový súd už následne nevykonával dokazovanie o vine, ale len o výroku o treste.
Súd na základe uznesenia Krajského súdu v Košiciach z 26.05.2021s poukázaním na rozporuplné závery znaleckého posudku MUDr. Q. O. pribral do konania znalca z odboru zdravotníctva, odbor psychiatria - MUDr. O. O. za účelom vypracovania objektívneho znaleckého posudku, ktorý vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní zotrval na záveroch znaleckého posudku a zároveň uviedol, že znaleckým dokazovaním bol u obžalovaného Y. S. zistený syndróm závislosti od alkoholu (na rozdiel od predchádzajúceho znaleckého posudku), pričom ovládacie schopnosti obžalovaného boli v čase spáchania skutku čiastočne znížené, zároveň uviedol, že obžalovaný môže byť v budúcnosti pod vplyvom alkoholu nebezpečný pre spoločnosť a preto je vhodné, aby absolvoval protialkoholickú liečbu, najskôr ústavnou a neskôr ambulantnou formou.
Zo záverov znaleckého posudku znalca taktiež vyplýva, že osobnosť obžalovaného je akcentovaná s impulzívnymi sklonmi ktoré sa pod vplyvom alkoholu môžu intenzívnejšie prejavovať, pričom obžalovaný v čase skutku netrpel na žiadnu duševnú chorobu v zmysle psychózy a chápe zmysel trestného konania.
Z predloženej lekárskej správy vyplýva, že obžalovaný bol opakovane hospitalizovaný na JIS - prvom internom oddelení v Q. a je liečený na viac diagnózy - srdcová arytmia, fibrilácia a flater predsení, artériová hypertenzia II. stupňa, paroxizmus, SVT, ICHS, kalcifikát v PL pečene, steatóza pečene, diastolická dysfunkcia , pričom obžalovaný je po infarkte.
Zo správy Ústavu na výkon väzby v Košiciach vyplýva, že počas väzby bol dvakrát prostredníctvom privolanej RZP ošetrovaný v Univerzitnej nemocnici v Košiciach pre bolesti na hrudníku pri anamnéze stavu po infarkte myokardu v minulosti.
Obžalovaný nie je z miesta bydliska bližšie hodnotený, je dôchodca, v posledných 24 rokoch nebol súdne trestaný.
Súd v tejto veci na základe vyhlásenia obžalovaného o uznaní viny uznal vinu obžalovaného zo zločinu a prečinu ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku z 08.10.2020, keďže jeho priznanie formou vyhlásenia bolo podložené ďalšími dôkazmi, obsiahnutými v súdnom spise, z ktorých jednoznačne vyplývalo, že obžalovaný svojím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1,2 písm.b/ Tr.zák.a prečinu nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 ods. 1 Tr.zák. po subjektívnej aj objektívnej stránke, pričom tento výrok o vine nadobudol právoplatnosť po prvom vyššie uvedenom rozhodnutí Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 4To/117/2020 z 25.11.2020 a preto súd v tomto rozsudku o vine už nerozhodoval.
Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu postupoval v súlade s §§ 34,36,37,38 Tr. zák., pričom prihliadol najmä na skutočnosť, že obžalovaný spáchal trestný čin, keď jeho ovládacie schopnosti boli čiastočne znížené pod vplyvom alkoholu, že osoba obžalovaného je akcentovaná s impulzívnymi sklonmi, ktoré sa pod vplyvom alkoholu môže intenzívnejšie prejavovať, že u obžalovaného bol zistený syndróm závislosti od alkoholu, na základe čoho dospel súd k záveru, že vzhľadom na zdravotný stav obžalovaného je možné za súčasného uloženia ochranného liečenia v zmysle návrhu znalca z odboru psychiatrie dosiahnuť ochranu spoločnosti aj trestom kratšieho trvania s použitím § 39 ods.2 písm.c/ Tr.zák.
Súd zároveň pri ukladaní druhu a výmery trestu prihliadol nadväzujúc na vyššie uvedené ustanovenie § 39 Tr.zák. aj na osobu páchateľa, ktorý je dôchodcom vo veku 64 rokov, jeho viaceré diagnózy, vrátane prekonania infarktu, jeho pomery, možnosť jeho nápravy, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie a pohnútku, pričom dospel k jednoznačnému záveru, že v uvedenom prípade vzhľadom na pomery obžalovaného sú splnené všetky zákonné podmienky pre mimoriadne zníženie trestu vzhľadom k tomu, ako už súd vyššie uviedol, že sa jedná o obžalovaného v dôchodkovom veku 64 rokov, ktorý v posledných 24 rokoch nebol súdne trestaný, priznal sa ku spáchaniu trestného činu, ktorý oľutoval, prekonal infarkt myokardu a trpí viacerými diagnózami, ktoré súd vyššie uviedol, a o jeho zdravotných problémoch svedčí aj skutočnosť, že podľa správy ústavu na výkon väzby

mu bola dvakrát privolaná rýchla zdravotná pomoc pre bolesti hrudníka v dôsledku čoho bol ošetrovaný v Univerzitnej nemocnici v Košiciach, a preto súd zastáva názor, že vzhľadom na tieto skutočnosti by bolo uloženie trestu obžalovanému na dolnej hranici minimálne piatich rokov neprimerane prísne s tým, že aj uložený trest v trvaní 40 mesiacov za súčasného uloženia ochranného protialkoholického liečenia ústavnou formou na základe návrhu znalca, bude podľa názoru súdu dostatočný pre nápravu obžalovaného, aby viedol v budúcnosti riadny život a taktiež bude dostatočný na odstrašenie prípadných potenciálnych ďalších páchateľov trestnej činnosti, čím takýto trest splní účel tak z hľadiska individuálnej ako aj generálnej prevencie.
Súd pri ukladaní trestu rozhodol o uložení úhrnného trestu vzhľadom k tomu, že obžalovaný spáchal dva trestné činy a zároveň prihliadol na prevažujúci počet poľahčujúcich okolností oproti priťažujúcim okolnostiam, keď obžalovaný sa priznal ku spáchaniu trestného činu, oľutoval ho, doposiaľ v posledných 24 rokoch nebol súdne trestaný (§ 36 písm.j,l/ Tr.zák.) a na druhej strane spáchal dva trestné činy (§37 písm.h/ Tr.zák.).
Súd zaradil obžalovaného pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch nebol vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin a taktiež obžalovanému uložil aj trest prepadnutia veci - 1 ks sekera s ktorou mala byť spáchaná trestná činnosť, s tým, že vlastníkom prepadnutej veci sa stáva Slovenská republika.
Súd zároveň uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému Dôvera, zdravotná poisťovňa ,a.s. Bratislava škodu vo výške 436,32 € spočívajúcu v nákladoch poisťovne na poskytnutú liečbu poškodenej vzhľadom k tomu, že poškodený si škodu uplatnil riadne a včas.
S poukázaním na vyššie uvedené, súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré má odkladný účinok. Odvolanie sa podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.
V písomne podanom odvolaní je potrebné uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca, ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku, alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.
Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať, resp. osoba, ktorá odvolanie podala, môže ho výslovným vyhlásením vziať späť a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu. Odvolanie podané v prospech obžalovaného obhajcom alebo inou oprávnenou osobou môže byť vzaté späť len s výslovným súhlasom obžalovaného. Prokurátor môže vziať takéto odvolanie späť i bez súhlasu obžalovaného.